

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0178

Zabójstwa studentów w Kenii przez ugrupowanie terrorystyczne Al-Szabab

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie prześladowania chrześcijan na świecie, w związku z zabójstwem kenijskich studentów przez ugrupowanie terrorystyczne Al-Szabab (2015/2661(RSP))

(2016/C 346/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Kenii,
 - uwzględniając drugą zmienioną Umowę o partnerstwie między członkami Grupy Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. (umowa z Kotonu), a w szczególności jej art. 8, 11 i 26,
 - uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini z dnia 23 listopada 2014 r. w sprawie masakry dokonanej na 28 cywilnych podróżnikach oraz z dnia 3 kwietnia 2015 r. w sprawie masakry na uniwersytecie w Garissie,
 - uwzględniając oświadczenie prasowe Rady Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej w sprawie ataku terrorystycznego, do którego doszło w Garissie w Kenii, wydane na jej 497. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 9 kwietnia 2015 r.,
 - uwzględniając nalot sił powietrznych Kenii na obozy szkoleniowe Al-Szabab w Somalii w odpowiedzi na rozlew krwi na uniwersytecie w Garissie,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
 - uwzględniając deklarację ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na wyznanie lub przekonania z 1981 r.,
 - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
 - uwzględniając wytyczne UE dotyczące międzynarodowego prawa humanitarnego,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że ostatni atak terrorystyczny w Garissie (Kenia) był ukierunkowany na młodzież, edukację, i w związku z tym na przyszłość kraju; mając na uwadze, że młodzież reprezentuje obietnicę i pokój i jest przyszłym gwarantem rozwoju kraju; mając na uwadze, że kształcenie ma podstawowe znaczenie w walce z odwołującym się do przemocy ekstremizmem i fundamentalizmem;
- B. mając na uwadze, że liczba ataków na mniejszości religijne, a w szczególności na chrześcijan, na świecie znacząco wzrosła w ostatnich miesiącach; mając na uwadze, że chrześcijanie są mordowani, bici i aresztowani każdego dnia, w większości przypadków w niektórych częściach świata arabskiego, przez terrorystów działających pod hasłem dżihadu;
- C. mając na uwadze, że chrześcijanie są najbardziej prześladowaną grupą religijną; mając na uwadze, że tego rodzaju fundamentalizm i prześladowania stają się znaczącym czynnikiem rozprzestrzeniającego się zjawiska masowej migracji; mając na uwadze, że według danych ofiarą zabójstw pada każdego roku ponad 150 000 chrześcijan;
- D. mając na uwadze, że dnia 15 lutego 2015 r. ugrupowanie ISIS/Daisz ścięło 21 egipskich chrześcijan koptyjskich;
- E. mając na uwadze, że zamachowcy w Garissie świadomie obrali za cel osoby niebędące muzułmanami i wybierali chrześcijan, aby dokonać ich brutalnej egzekucji; mając na uwadze, że Al-Szabab otwarcie i publicznie głosi, że prowadzi wojnę przeciwko chrześcijanom w regionie;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- F. mając na uwadze, że ochrona praw dzieci i młodzieży oraz wzmocnienie umiejętności, edukacji i innowacyjności są niezbędne w celu zwiększenia ich możliwości gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz w celu przyczynienia się do rozwoju kraju;
- G. mając na uwadze, że Al-Szabab regularnie bierze za cel studentów, szkoły i inne placówki edukacyjne; mając między innymi na uwadze, że w grudniu 2009 r. zamachowiec-samobójca zabił 19 osób w czasie ceremonii wręczenia dyplomów studentom medycyny w Mogadiszu (Somalia), a w październiku 2011 r. grupa terrorystyczna przyznała się do zamachu bombowego, w którym zginęło 70 osób, w tym studenci czekający na wyniki egzaminów w Ministerstwie Edukacji Somalii, także w Mogadiszu;
- H. mając na uwadze, że w dniu 25 marca 2015 r. co najmniej 15 osób straciło życie w przeprowadzonym przez Al-Szabab zamachu na hotel w Mogadiszu oraz mając na uwadze, że jedną z ofiar tego zamachu był stały przedstawiciel Somalii przy ONZ w Genewie (Szwajcaria) Yusuf Mohamed Ismail Bari-Bari;
- I. mając na uwadze, że Kenia doświadcza zwiększonej liczby zamachów, w których celem jest ludność cywilna, od października 2011 r., kiedy to oddziały kenijskie wkroczyły do południowej Somalii, aby wziąć udział w skoordynowanej operacji wraz z wojskiem somalijskim w strefie kontrolowanej przez Al-Szabab po tym, jak grupa terrorystyczna wzięła czterech zakładników;
- J. mając na uwadze, że od listopada 2011 r. kenijskie wojska stanowią część oddziałów AMISOM (Misji Unii Afrykańskiej w Somalii), utworzonych przez Radę Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej w dniu 19 stycznia 2007 r. i zatwierdzonych przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w dniu 20 lutego 2007 r. (rezolucja 1744 (2007)), która ostatnio dała zielone światło Unii Afrykańskiej do kontynuowania misji do dnia 30 listopada 2015 r. (rezolucja 2182 (2014));
- K. mając na uwadze, że jednym z głównych pomocników w walce z ugrupowaniem terrorystycznym Al-Szabab stało się etiopskie wojsko oraz, w mniejszym stopniu, armia ugandyjska;
- L. mając na uwadze, że Al-Szabab ma powiązania z innymi grupami islamistycznymi w Afryce, takimi jak Boko Haram w Nigerii czy Al-Kaida w Islamskim Maghrebie;
- M. mając na uwadze, że ugrupowanie terrorystyczne Al-Szabab regularnie zrzuca bomby i zabija głównie ludność cywilną w Somalii, a także w krajach sąsiadujących, jak miało to miejsce w Kampali w Ugandzie w lipcu 2010 r., i jak bywa o wiele częściej w Kenii, gdzie wyłącznie działania zakrojone na dużą skalę zyskały uwagę społeczności międzynarodowej, ale mniejsze ataki są na porządku dziennym;
- N. mając na uwadze, że Al-Szabab przyznało się do napaści dokonanych w lipcu 2014 r. na miejscowości Hindi, Gamba, Lamu i na rzece Tana na kenijskim wybrzeżu, w których zginęło ponad sto osób, a także do dwóch zamachów pod koniec 2014 r. w regionie Mandela, gdzie zginęły 64 osoby;
- O. mając na uwadze, że po ataku terrorystycznym na Uniwersytet w Garissie rząd kenijski zagroził Agencji ONZ do spraw Uchodźców (UNHCR), że w ciągu trzech miesięcy zamknie obóz dla uchodźców w Dadaab; mając na uwadze, że UNHCR ostrzegło, iż miałyby to „niezwykle poważne konsekwencje humanitarne i praktyczne”; mając na uwadze, że konwencja ONZ dotycząca uchodźców zakazuje odsyłania uchodźców na obszary, gdzie ich życie lub wolność są zagrożone;
- P. mając na uwadze, że afrykańskie siły szybkiego reagowania (ASF) nie są jeszcze operacyjne, oraz mając na uwadze, że UE wyraziła gotowość do wspierania afrykańskich zdolności utrzymania pokoju jako część swojej strategii bezpieczeństwa dla Afryki;
- Q. mając na uwadze, że zgodnie z art. 11 umowy o partnerstwie AKP-UE „działania w dziedzinie budowania pokoju, zapobiegania konfliktom i rozwiązywania ich będą w szczególności obejmowały wspieranie zrównoważonych możliwości politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturowych między wszystkimi częściami społeczeństwa, wzmocnianie praworządności demokratycznej i skuteczności rządu, ustanawianie skutecznych mechanizmów pokojowego godzenia interesów grup, [...], likwidowanie różnic między poszczególnymi częściami społeczeństwa, a także wspieranie aktywnego i zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego”;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

1. zdecydowanie potępia rozmyślnie zaplanowany zamach przeprowadzony przez Al-Szabab w dniu 2 kwietnia 2015 r. w Garissie, w którym życie straciło 147 niewinnych młodych studentów uniwersytetu i rannych zostało kolejnych 79 osób; zdecydowanie potępia wszelkie przypadki łamania praw człowieka, zwłaszcza wówczas, gdy ofiary giną z powodu wyznania, przekonania lub pochodzenia etnicznego;
2. potępia po raz kolejny napad Al-Szabab latem 2014 r. na szereg przybrzeżnych wiosek w Kenii, w tym na Mpektionii, gdzie dokonano egzekucji 50 osób; potępia z mocą wtargnięcie w dniu 24 września 2013 r. do centrum handlowego Westgate w Nairobi, po którym odkryto ciała 67 ofiar; potępia zamach dokonany przez Al-Szabab w dniu 25 marca 2015 r. w Mogadiszu, w którym zginął ambasador Yusuf Mohamed Ismail Bari-Bari, stały przedstawiciel Somalii przy ONZ w Genewie;
3. składa kondolencje rodzinom ofiar oraz narodowi i rządowi Republiki Kenii; wspiera obywateli Kenii w obliczu tych nikiemnych aktów agresji;
4. przypomina, że wolność wyznania to prawo podstawowe i stanowczo potępia wszelkie formy przemocy lub dyskryminacji z uwagi na wyznanie;
5. potępia niedawne ataki na społeczności chrześcijańskie w różnych krajach, zwłaszcza w odniesieniu do wyrzucenia za burtę 12 chrześcijan podczas niedawnej przeprawy z Libii oraz egzekucję 30 etiopskich chrześcijan w dniu 19 kwietnia 2015 r. i wyraża solidarność z rodzinami ofiar;
6. wyraża głębokie zaniepokojenie nadużywaniem religii przez sprawców zamachów terrorystycznych w wielu miejscach na świecie oraz mnożeniem się przypadków nietolerancji, represji i przemocy skierowanych przeciwko chrześcijanom, w szczególności w niektórych częściach świata arabskiego; potępia instrumentalizację religii w rozmaitych konfliktach; potępia rosnącą liczbę zamachów na kościoły na całym świecie, a zwłaszcza zamach w Pakistanie dnia 15 marca 2015 r., w którym zginęło 14 osób; zdecydowanie potępia więzienie, porywanie, torturowanie, zniewalanie i publiczne egzekucje chrześcijan w Korei Północnej; potwierdza i popiera niezbywalne prawo wszystkich mniejszości religijnych i etnicznych zamieszkujących Irak i Syrię, w tym chrześcijan, do dalszego przebywania na terenach zwyczajowo zamieszkałych przez nich w przeszłości, w warunkach godności, równości i bezpieczeństwa; zauważa, że członkowie różnych grup religijnych od stuleci pokojowo wspólnie zamieszkiwali ten region;
7. nalega na instytucje UE, by spełniły zobowiązanie na mocy art. 17 TFUE do prowadzenia otwartego, przejrzystego i systematycznego dialogu z kościołami i organizacjami wyznaniowymi, filozoficznymi i niewyznaniowymi, aby zagwarantować, że kwestia prześladowania społeczności chrześcijańskich i innych wspólnot religijnych jest kwestią priorytetową dla UE;
8. potępia stosowanie przez ISIS/Daisz w Syrii i Iraku dawnego prawa (tzw. paktu dhimmi) w celu dokonywania wymuszeń na chrześcijanach za pomocą obowiązków podatkowych i restrykcji związanych z religią, pod groźbą śmierci;
9. ponownie wyraża solidarność ze wszystkimi chrześcijanami prześladowanymi w różnych częściach Afryki, szczególną uwagę kierując na niedawne okrucieństwa w Libii, Nigerii i Sudanie;
10. potępia i odrzuca wszelkie błędne interpretacje przesłania islamu służące tworzeniu brutalnej, okrutnej, totalitarnej, opresyjnej i ekspansywnej ideologii legitymizującej eksterminację mniejszości chrześcijańskich; apeluje do przywódców muzułmańskich o absolutne potępienie wszystkich ataków terrorystycznych, w tym ataków wymierzonych przeciwko społecznościom i mniejszościom religijnym, w szczególności chrześcijanom;
11. wzywa do przeprowadzenia dokładnego, sprawnego, bezstronnego i skutecznego dochodzenia w celu zidentyfikowania osób odpowiedzialnych za zamach i postawienia przed wymiarem sprawiedliwości sprawców i organizatorów tych godnych potępienia czynów, a także wspierających ich finansistów i sponsorów;
12. przyznaje, że prawdziwa odpowiedź na te czyny musi polegać na skoordynowanych działaniach z innymi krajami afrykańskimi i wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Radę do zajęcia się kwestią bezpieczeństwa i zagrożeń terrorystycznych w tym regionie we współpracy z Unią Afrykańską w celu wsparcia wysiłków zmierzających do zwalczania Al-Szabab w ramach misji AMISOM; wzywa Unię Europejską do udzielenia zdecydowanego wsparcia realizacji kontynentalnych i regionalnych mechanizmów zarządzania konfliktami, głównie na rzecz afrykańskich sił szybkiego reagowania (ASF);

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

13. wzywa kenijski rząd do wzięcia odpowiedzialności i rozwiązania zarówno problemu przemocy stosowanej przez Al-Szabab, jak i zajęcia się przyczynami leżącymi u jej źródeł; uważa, że bezpieczeństwo zostanie osiągnięte jedynie wtedy, gdy właściwie rozwiązane zostaną kwestie podziałów w kenijskim społeczeństwie politycznym i obywatelskim oraz nierównego rozwoju regionalnego; uważa za godną ubolewania opóźnioną reakcję sił policyjnych; apeluje zwłaszcza do rządu o niewykorzystywanie ataków terrorystycznych jako pretekstu do ograniczenia swobód obywatelskich; apeluje do władz kenijskich o oparcie swojej strategii zwalczania terroryzmu na zasadzie praworządności i zasadzie przestrzegania praw podstawowych; nalega na konieczność prowadzenia nadzoru sądowego i demokratycznego nad polityką zwalczania terroryzmu;

14. wzywa kenijskie władze do dopilnowania, aby unikano podziałów między wyznaniem, a także stawiania w jednym rzędzie społeczności muzułmańskiej i Al-Szabab, oraz do podjęcia wszelkich działań gwarantujących zachowanie jedności kraju z pożytkiem dla jego rozwoju społecznego i wzrostu gospodarczego oraz stabilności, a także z uwagi na godność ludzką i prawa człowieka przysługujące jego ludności; zachęca kenijski rząd, przywódców opozycji i przywódców religijnych do zajęcia się problemem zadawnionych pretensji o marginalizację, podziałów regionalnych wewnątrz kraju i instytucjonalnej dyskryminacji oraz do dopilnowania, aby operacje zwalczające terroryzm były skierowane tylko przeciwko sprawcom, a nie szerszym grupom etnicznym lub wspólnotom wyznaniowym;

15. przypomina Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych i państwom członkowskim o ich zobowiązaniu – w ramach Planu działania UE dotyczącego praw człowieka i demokracji, przyjętego w czerwcu 2012 r. – do zagwarantowania poruszania kwestii praw człowieka we wszystkich rodzajach dialogu na temat walki z terroryzmem prowadzonego z krajami trzecimi;

16. wzywa UE do wdrożenia programu szkoleniowej misji wojskowej w Kenii i zapewnienia nowoczesnego sprzętu, współpracując z kenijskimi siłami wojskowymi i policyjnymi oraz szkoląc je w celu zwalczania terroryzmu i zapobiegania ekspansji Al-Szabab;

17. wzywa rząd Kenii do dołożenia wszelkich starań w celu osiągnięcia zgodności z zasadą praworządności, prawami człowieka, zasadami demokratycznymi i podstawowymi wolnościami oraz wzywa UE do wspierania swojego międzynarodowego partnera w tej kwestii, a także do zgromadzenia wkładu finansowego w celu wzmocnienia istniejących programów zarządzania dla potrzeb zapewnienia bezpieczeństwa narodowego oraz zagwarantowania pokoju i stabilności w tym kraju oraz w całym regionie; podkreśla, że problem rozkręcającej się spirali przemocy stosowanej przez Al-Szabab musi zostać rozwiązany wspólnie z krajami sąsiadującymi; zwraca się do UE o dostarczenie wszelkiej niezbędnej pomocy finansowej, logistycznej i fachowej w tej kwestii, w tym o możliwość wykorzystania Instrumentu na rzecz Pokoju w Afryce i unijnych narzędzi zarządzania kryzysowego;

18. wzywa kenijskie siły bezpieczeństwa do zapewnienia zgodnej z prawem reakcji w celu przeciwstawiania się zagrożeniu terroryzmem; wzywa rząd Kenii do zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony obozów dla uchodźców na terytorium kraju, zgodnie z prawem międzynarodowym;

19. podkreśla, że międzynarodowy terroryzm jest finansowany z prania pieniędzy, okupów, wymuszeń, handlu narkotykami i korupcji; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy z krajami trzecimi w zakresie wymiany informacji dotyczących prania pieniędzy i finansowania terroryzmu;

20. ponownie wyraża poparcie dla wszelkich inicjatyw mających na celu wspieranie dialogu i wzajemnego szacunku między wspólnotami religijnymi i innymi; wzywa wszystkie władze religijne do propagowania tolerancji i podejmowania inicjatyw przeciwko nienawiści oraz naznaczonej przemocą i ekstremizmem radykalizacji;

21. potępia kierowanie ataków terrorystycznych na instytucje i placówki edukacyjne, co niszczy edukację oraz narusza godność wszystkich obywateli, a także powoduje nieufność i podziały między społecznościami; przypomina o uprowadzeniu w 2014 r. przez dżihadystyczne ugrupowanie terrorystyczne Boko Haram i zaginięciu chrześcijańskich dziewcząt z nigeryjskiego miasta Chibok, co spotkało się z potępieniem na całym świecie;

22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi Kenii, instytucjom Unii Afrykańskiej, Międzyrządowemu Organowi ds. Rozwoju (IGAD), sekretarzowi generalnemu ONZ, Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ oraz współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE.